

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.334 van 20 maart 2003
in de zaak A. 101.215/XIV-2389.**

In zake : XXX,
 die woont te 1640 SINT-GENESIUS-RODE,
 Stationsstraat 79A

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 2 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 februari 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-P. DOCQUIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de

eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij, die beweert staatloos te zijn en afkomstig uit Letland, België binnenkomt op 5 oktober 2000 en zich op dezelfde dag vluchteling verklaart; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 12 oktober 2000 beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten; dat op 30 januari 2001 de commissaris-generaal deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de manifeste vergissing in appreciatie.

Doordat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen de vermelding vereist in de akte van de juridische feitelijke overweging die afdoende, precies en wettelijk toegelaten zijn.

(...)

Terwijl de motivering die aangehaald wordt door de Commissaris-generaal niet conform is aan de werkelijkheid;

Vier argumenten:

1. Dat er geschreven wordt dat betrokkene staatloos is en dat er geen conclusies betreft deze statuut werd genomen door CGVS (zie feiten)
2. Dat de (zie stuk 5) 24-1-01 nog stukken werden gegeven aan CGVS, zonder reacties. Dat de feiten dus niet fair werden geanalyseerd.
3. Dat de kandidaat en zijn dochter ziek zijn van deze situatie (zie stuk 4).
4. De antwoorden zijn over de ‘tegenstrijdigheden’ die geschreven zijn in de beslissing (zie stuk 3 - punt per punt een uitleg is gegeven).

Die antwoorden komen in deze middel als argumenten dat de Commissaris-generaal een vergissing van appreciatie begaan heeft.

De vrees is dus actueel, van persoonlijke aard en ernstig.

Deze interpretatie van de verschillende Conventies (staatlozen en vluchtelingen) staat in direct verband en wordt volledig gestaafd door de inhoud van het administratieve dossier.

De juridische kwalificatie van het commissariaat is dus onrecht.

Zodat de bestreden beslissing geschorst dient te worden en nietig dient te worden verklaard. Dat het middel ernstig is.”.

2.1.2. Overwegende dat de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat de aanvraag van de verzoekende partij bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, nadat hij “verscheidene ernstige tegenstrijdigheden” heeft vastgesteld in de opeenvolgende verklaringen van de verzoekende partij en “een groot aantal elementen” uit het asielrelaas niet werden vermeld bij de dienst Vreemdelingenzaken;

2.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij vier argumenten ontwikkelt, namelijk dat in de bestreden beslissing zonder meer wordt vermeld dat zij staatloos is, dat zij op 24 januari 2001 nog stukken heeft afgegeven aan de commissaris-generaal zonder dat daarop reactie volgde, dat de verzoekende partij en haar dochter ziek zijn van deze situatie en dat de commissaris-generaal een appreciatiefout begaat bij de vastgestelde tegenstrijdigheden waarbij de verzoekende partij in het middel verwijst naar een stuk waarin zij antwoordt op de tegenstrijdigheden;

Overwegende dat, wat het statuut van staatloze betreft, de commissaris-generaal in de bestreden beslissing slechts heeft overgenomen wat de verzoekende partij zelf heeft ingevuld op het vragenformulier van het commissariaat-generaal, met name dat de verzoekende partij tegenwoordig zonder nationaliteit is; dat deze vaststelling geen weigeringsmotief voor de bestreden beslissing vormt, zodat de verzoekende partij er zich niet dienstig tegen kan richten;

Overwegende dat de verzoekende partij niet uiteenzet wat de op 24 januari 2001 neergelegde stukken inhouden en in welke mate de commissaris-generaal er geen rekening mee heeft gehouden; dat een argument dat op zulk een summiere wijze is ontwikkeld de Raad van State niet toelaat zijn wettigheidscontrole uit te oefenen en derhalve niet dienstig kan worden aangevoerd;

Overwegende dat niet valt in te zien hoe de loutere verwijzing naar een ziekte van de verzoekende partij en haar dochter de onwettigheid van de bestreden beslissing kan aantonen; dat dit argument evenmin dienstig kan worden aangevoerd;

Overwegende dat de verzoekende partij in het middel verwijst naar een bij het verzoekschrift gevoegd stuk waarin geantwoord wordt op de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden; dat de Raad van State geen rekening vermag te houden met een middel of een onderdeel ervan dat als bijlage bij een verzoekschrift is gevoegd aangezien overeenkomstig artikel 20 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de middelen in het verzoekschrift moeten worden vermeld; dat dit argument evenmin dienstig kan worden aangevoerd;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als

accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig maart tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.